

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25827/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Радовић, адвокат из ..., против туженог „Generali Osiguranje Srbija“ АДО Београд, чији је пуномоћник Мирна Ракић Домазетовић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1713/23 од 15.06.2023. године, у седници одржаној дана 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1713/23 од 15.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1713/23 од 15.06.2023. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 619/20 од 09.03.2023. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 440.000,00 динара и то за претрпљени страх износ од 120.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 120.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 09.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев на име накнаде нематеријалне штете преко укупно досуђеног износа од 440.000,00 динара до укупно траженог износа од 460.000,00 динара, и то преко досуђеног износа од 120.000,00 динара до траженог износа од 140.000,00 динара за претрпљене физичке болове. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име састава пријаве од стране адвоката исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2023. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев на име састава пријаве од стране адвоката преко досуђеног износа од 6.000,00 динара, до траженог износа од 9.000,00 динара, са припадајућом законском каматом. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног

поступка у износу од 106.040,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Врбасу П 619/20 од 28.04.2023. године, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове медицинског вештачења у износу од 32.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1713/23 од 15.06.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате, на досуђени износ од 6.000,00 динара из става четвртог изреке, за период од 09.03.2023. године до извршности пресуде, док је у преосталом усвајајућем делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, потврђена је допунска пресуда Основног суда у Врбасу П 619/20 од 28.04.2023. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због претпљених физичких болова, страха и умањења животне активности, тако што је исти усвојен, у чињеничној ситуацији да је тужилац задобио тешке телесне повреде дана ...2019. године у саобраћајној незгоди у којој су учествовали путничко возило марке „Hyundai“, којим је управљала ББ и које је било осигурано код туженог и путничко возило марке „Opel“, којим је управљао тужилац, и да је због овог догађаја ББ осуђена правноснажном кривичном пресудом Основног суда у Врбасу К 308/20 од 29.10.2020. године због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 297. ст. 3. КЗ у вези кривичног дела угрожавања саобраћаја из чл. 289. ст. 3 у вези ст. 1. КЗ. Другостепени суд је оценио да тужени одговара за нематеријану штету коју је тужилац претрпео услед предметног штетног догађаја, на основу одредби члана 178. ст 1., 940. и 941 ст. 1., у вези чланова 154. и 155. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе изнете у ревизији, и да је правилном применом материјалног права одлучено о основаности тужбеног захтева према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени овог суда, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијским наводима којима

се указује на налаз и мишљење судског вештака у погледу основа одговорности туженог, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за одлучивање о посебној ревизији применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 09.04.2020. године, а вредност предмета спора износи 469.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијеног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић